

1) Můj výběr z variant:

Sedím na lavičce naproti vysoké budově, ve které jako v zrcadle plaménkuje vycházející slunce, popíjím kafe bez chuti a zajídám ho obrovským muffinem, který připomíná nasládlou hubku na nádobí. A pomalu znovu pociťuji radost, do nohou se mi vlévá lehkost, chuť znovu vstát, touha jít se podívat, co je na rohu ulice, a pak dál za ním, až na roh další... A zvedám se a vykročím, město se probouzí, přibývá lidí, nastupuje závrať. Zachvátí mne, až mne úplně vyčerpá.

Nastupuji do autobusu. Autobus Greyhound s chrtem na kapotě. Za cestu od jednoho oceánu k druhému platím sto dolarů. Vyjíždíme z města. Nakoupila jsem si sušenky a pár jablek. Zabořená do sedadla sleduju změť dálnic, příval aut z vedlejších tahů, které se kříží, odpojují, navazují na sebe, proplétají se, aby se nakonec ztratily v nedohlednu. Protože se mi z toho zvedá žaludek, dám si sušenku.

Jako zavazadlo mám jenom malý vojenský batoh. Než jsem odjela, našila jsem si na něj samé drahé látky. Dostala jsem vyšisovanou péřovou bundu modré barvy. Po cestě si ji přešívám – vylétávají z ní kolem mě pírka jako mráčky.

„Kam jedete?“ zeptá se kdosi.

„Na Aljašku.“

„A co tam?“

„Jedu lovit ryby.“

„Už jste to někdy zkoušela?“

„Ne.“

„A znáte tam někoho?“

„Ne.“

„*God bless you...*“

God bless you. God bless you. God bless you...

2) Text s variantami:

Sedím na lavičce naproti vysoké budově, ve které jako v zrcadle plaménkuje vycházející slunce, popíjím kafe mdlé/bez chuti a zajídám ho obrovským muffinem, který vypadá jako/připomíná -ou// nasládlá/sladká houbička/hubka na nádobí. A pomalu se ke mně navrací/ znovu pocítuji/ radost, do nohou se mi vlévá lehkost, chuť znovu vstát, touha jít za poznáním/jít se podívat, na roh ulice, a pak dál za něj, až na roh další... A zvedám se a kráčím/vykročím/jdu, město se probouzí, objevují se lidé/přibývá lidí, nastupuje závrať. Zachvátí mne, až mne úplně pohltí/vyčerpá/vysaje.

Nastupuju do autobusu. Autobus Greyhound s chrtem na kapotě. Za cestu od jednoho oceánu k druhému platím sto dolarů. Vyjíždíme z města. Nakoupila jsem si sušenky a pár jablek. Zabořená do sedadla sleduju rozličné dálnice/změť dálnic, příval (aut) nájezdy / sjezdy na//z vedlejších tahů, které se kříží, odpojují, navazují na sebe, proplétají se, aby se nakonec ztratily v dálce/v nedohlednu. Protože se mi z toho zvedá žaludek, dám si sušenku.

Jako zavazadlo mám jenom malý vojenský batoh. Než jsem odjela, našila jsem si na něj samé drahé látky. Dostala jsem vyšisovanou zimní/péřovou bundu modré barvy. Po cestě si ji přešívám - vylétávají z ní kolem mě pířka jako mráčky.

„Kam jedete?“ zeptá se kdosi.

„Na Aljašku.“

„A co tam?“

„Jedu lovit ryby.“

„Už jste to někdy zkoušela?“

„Ne.“

„A znáte tam někoho?“

„Ne.“

„*God bless you... God bless you. God bless you. God bless you...*“